

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Mânăscuță Igor,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Gheorghiu Igor în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Eliseev Veaceslav x, născut x, originar și domiciliat în mun. x.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 02.02.2021 – 20.10.2021;

Instanță de recurs: 11.04.2022 – 20.12.2022;

Instanță de recurs în anulare: 03.05.2023 – 13.03.2024.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20.10.2021, Eliseev Veaceslav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Mijlocul material de probă: permisul de conducere nr. x pe numele lui Eliseev Veaceslav, născut la x, eliberat la x, valabil până la x - de restituit imediat proprietarului spre păstrare, până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Eliseev Veaceslav la x, aproximativ la orele x, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, ignorând astfel cerințele prevederilor pct. 14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, care provoacă reducerea reacției, de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, conducând automobilul de model „Nissan Almera” cu n/î x, deplasându-se în mun. x, la intersecția str. x, a fost stopat de către angajații INSP al IGP, care, suspectându-l pe șoferul Eliseev Veaceslav că se află în stare de ebrietate alcoolică, l-au supus alcooltestului „DRAGER AT 7510” și i-au stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,76 mg/l, indici care, conform art.134¹² alin.(3) Cod penal și Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16.04.2009 „cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei”, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, Eliseev Veaceslav prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal - conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței, a declarat recurs avocatul Gheorghiu Igor în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței, cu dispunerea achitării lui Eliseev Veaceslav.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, acuzatorul a prezentat în susținerea învinuirii următoarele probe: declarațiile martorului Matvei Alexandr; declarațiile martorului Stratulat Veaceslav; procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 13.01.201; procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 13.01.2021.

Astfel, prin probele prezentate de către procuror, nici de cum nu se confirmă vinovăția inculpatului în comiterea faptelor incriminate, și nici nu se demonstrează existența infracțiunii incriminate, dimpotrivă se atestă invocarea unor probe care nu au legătură cauză-efect cu esența învinuirii înaintate.

În concluzie, apărarea a învederat că, instanța urmează a aprecia că elementele de fapt precum și alte probe, prezentate de partea acuzării, nu constituie probe certe și concludente în învinuirea inculpatului Eliseev Veaceslav care să formeze instanței convingerea că inculpatul a săvârșit fapta imputată, în condițiile în care nu se coroborează cu nici o altă probă. Din aceste considerente, instanța de judecată urmând a stabili că nici una din probele prezentate de acuzare nu pot fi puse la baza condamnării inculpatului Eliseev Veaceslav în sensul motivării unei sentințe de condamnare, deoarece din conținutul acestora se elucidează mai multe dubii și presupuneri, care nu au fost înlăturate în nici un mod de către partea acuzării prin alte probe pertinente și incontestabile. Având în vedere faptul că, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauză probele acuzării nu au un caracter cert și nu sunt decisive, lăsând loc unei nesiguranțe accentuate în privința existenței faptei infracționale imputate și a vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia orice dubiu este în favoarea inculpatului, or, concluziile despre existența faptei infracționale și vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2022, s-a respins ca nefondat recursul și s-a menținut fără modificări sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20.10.2021.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de recurs de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Eliseev Veaceslav a indicilor infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, adică, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța de recurs a reținut că, chiar dacă inculpatul Eliseev Veaceslav, nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, aceasta se mai confirmă și prin următorul cumul de probe: declarațiile martorului Stratulat Veaceslav date în prima instanță; declarațiile martorului Matvei Alexandru, audiat în ședință de judecată; procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 02.01.2021 (f.d.10); procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 02.01.2021 (f.d.11); procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 02.01.2021 (f.d.9); procesul-verbal de examinare a mijlocului material de probă din 13.01.2021; procesul-verbal de examinare a mijlocului material de probă din 18.01.2021; înregistrarea video din 02.01.2021.

În acest sens, instanța de recurs a invocat că, nu pot fi reținute alegațiile recurentului precum că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele componente de infracțiune prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, or, anume, Eliseev Veaceslav la x, aproximativ la orele x, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conducând automobilul de model „Nissan Almera” cu n/î x, deplasându-se în mun. x, la intersecția str. x, a fost stopat de către angajații INSP al IGP, care, suspectându-l pe șoferul Eliseev Veaceslav că se află în stare de ebrietate alcoolică, l-au supus alcooltestului „DRAGER AT 7510” și iau stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,76 mg/l, ce se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Mai mult, s-a reținut că, fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de către Eliseev Veaceslav a fost constatată prin alcooltestul „Drager”, unde, conform rezultatului, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,76 mg/l. Ulterior, fiindu-i propusă deplasarea la Dispensarul Republican de Narcologie, acesta a refuzat, fiind de acord cu rezultatul alcooltestului.

În acest sens, instanța de recurs a respins argumentele invocate de către inculpatul Eliseev Veaceslav precum că, la momentul verificării nu se deplasa cu automobilul, dar se afla lângă automobil, voind să cheme un taxi pentru a pleca acasă, iar automobilul urma să rămână acolo peste noapte, or, fiind audiați în prima instanță martorii Matvei Alexandru și Stratulat Veaceslav au declarat că, a fost o solicitare de la 112, precum că pe str. x automobilul de model Nissan conduce neadecvat și că șoferul se află în stare de ebrietate. Respectiv a fost stopat automobilul dat pe bd. x în apropierea benzinăriei. La volan se afla domnul Eliseev și l-a întrebat unde pleacă. Eliseev i-a răspuns că pleacă acasă. Eliseev a fost supus testării alcooscopice cu aparatul Drager, care a arătat peste norma stabilită.

Analizând în ansamblu probele administrate, instanța de recurs a reținut că nu sunt temeiuri pentru a pune la îndoială depozițiile martorilor Matvei Alexandru și Stratulat Veaceslav, dat fiind că ele sunt succesive și nu se contrazic, iar potrivit procesului verbal de consemnare a celor constatate din 02.01.2021, relevă că, în cadrul examinării materialului nr.44, înregistrat în R-II al DP „Centru” a INSP al IGP la data de 02.1.2021, s-a constatat că cet. Eliseev Veaceslav, fiind la volanul vehiculului de model Nissan cu n/î x, se deplasa în mun. x. În urma testării alcooscopice cu alcooltestul DRAGER, a fost obținut rezultatul 0,76 mg/l, ulterior cet. Eliseev Veaceslav a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport Nissan cu n/î x (f.d.9).

În acest context, au fost apreciate ca nefondate argumentele părții apărării referitor la faptul că, învinuirea adusă inculpatului nu este demonstrată prin probele anexate la dosar, iar prima instanță și-a bazat sentința preluând probele prezentate prin rechizitoriu. Or, atât ordonanța de învinuire cât și rechizitoriul corespund rigorilor prevederilor art.art.281, 296 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa. În acest context, actul de învinuire cât și de sesizare a instanței corespund rigurozității dispozițiilor legale ce impun ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă.

Astfel, instanța de recurs a reținut că, prima instanță minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel, fără nici un dubiu rezonabil a stabilit vinovăția inculpatului Eliseev Veaceslav și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Totodată, instanța de recurs a considerat că, prima instanță corect și întemeiat potrivit circumstanțelor menționate a stabilit în privința inculpatului, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunității

pe un termen de 200 ore și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în limita sancțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2022, este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Gheorghita Igor în numele condamnatului, prin care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului în anulare avocatul Gheorghita Igor în numele condamnatului invocă argumente similare cu cele din recurs, suplimentar invocând că:

- la caz persistă viciul fundamental, materializat prin încălcarea art.6 CoEDO și a art.4 a Protocolului 7. Argumentele referitoare la încălcarea art.6 CoEDO se prescriu prin obligația de motivare a hotărârilor judecătorești care face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil și că rigorile CoEDO prezumă că, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite, oferindu-le posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs (hotărârea CtEDO Fomin versus R. Moldova);

- instanța ierarhic inferioară nejustificat a dispus de a examina cauza în lipsa apărătorului ales, solicitând oficiului teritorial al Consiliului National pentru Asistență Juridică Garantată de Stat substituirea avocatului care acordă asistență juridică, or prin cererea de amânare înaintată apărarea s-a obligat a prezenta în ședința viitoare dovada imposibilității prezentării nefiind posibilă de a face dovada în acest sens odată cu înaintarea cererii. Mai mult decât atât, instanța ierarhic inferioară a examinat cauza în ordine de recurs în lipsa inculpatului Eliseev Veaceslav, cu încălcarea procedurii de citare a acestuia, deși în pct.5 al Deciziei recurate se invocă, citez: ”inculpatul în ședința Curții de Apel Chișinău, nu s-a prezentat, fiind întreprinse măsuri de înștiințare despre locul, data și ora examinării cauzei, astfel, consultând părțile și ghidându-se de rigorile art.412 alin.(5) Cod de procedură penală, a dispus judecarea apelului în absența acestuia”;

- instanța de apel nu a citat inculpatul în modul prevăzut de lege pentru ședința de judecată și a pronunțat o soluție care i-a lezat inculpatului dreptul la un proces echitabil, sub aspectul că acesta a fost lipsit de dreptul de a fi legal citat în apel, de a participa în apel, de a se pronunța asupra apelului personal inclusiv prin avocatul ales care a fost înlăturat din proces. Instanța de apel a judecat cauza, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în lipsa inculpatului, nerespectând prevederile art.321 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a stabilit dacă inculpatul lipsește nemotivat, nu a decis judecarea cauzei în lipsa inculpatului în temeiul celor 3 motive de excepție, iar procurorul nu a prezentat probe verosimile că inculpatul ar fi renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și faptul că acesta s-ar sustrage de la judecată;

- judecarea cauzei în lipsa inculpatului se află în strânsă legătură de cauzalitate cu citarea acestuia la procesul penal, or nerespectarea condițiilor de înștiințare despre locul, data și ora ședinței de judecată și judecarea unei cauze penale în privința sa, precum și adoptarea ulterior a deciziei de judecare în lipsă constituie o ingerință în drepturile acestuia cu privire la un proces echitabil și constituie motiv de nulitate absolută a actului judecătoresc la caz, situații ce generează alte consecințe negative.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, în baza actelor din dosarul cauzei și a motivelor invocate, completul de judecată concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. XI alin.(3¹) din Legea privind modificarea unor acte normative (nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023, modificarea Codului de procedură penală), completat prin Legea privind modificarea unor acte normative, (nr. 286 din 05.10.2023, în vigoare 28.11.2023, modificarea Codului de procedură penală), recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.

Hotărârea judecătorească irevocabilă, împiedică redeschiderea procesului penal cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către completul de judecată.

Or, completul de judecată reiterează că dispoziția art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează exhaustiv care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin.(2) al aceluiași articol, prevede că, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În sensul art.6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Astfel, una dintre cerințele primordiale pentru declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise în cadrul procedurii precedente, care să cadă sub incidența noțiunii de viciu fundamental.

Potrivit art.456 alin.(1) Cod de procedură penală, în coroborare cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată decide inadmisibilitatea recursului în anulare, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Soluția prin care se dispune inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat, este precedată de verificarea temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo carență de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Prezintă relevanță și specificarea că, instanța de recurs în anulare la această etapă a procedurilor nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu verifică argumentele care nu au fost obiect de cercetare în cadrul etapelor precedente de judecare a cauzei, ci verifică dacă în hotărârile adoptate nu a fost admis vreun viciu fundamental de natură să determine casarea soluției devenite irevocabile, adoptate pe caz.

Așadar, analizând argumentele recursului în anulare declarat, prin prisma sensului atribuit de legislația procesuală penală a noțiunii de viciu fundamental, completul de judecată consideră că titularul cererii de recurs în anulare nu a adus argumente care s-ar încadra în acest concept și care ar afecta hotărârile atacate.

La caz, argumentul avocatului Gheroghița Igor precum că instanța de recurs a judecat recursul în lipsa sa și a condamnatului, chiar dacă a fost depusă o cerere de amânare, nu poate fi reținut ca un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă, or, interesele lui Eliseev Veaceslav au fost apărate de avocatul Antoci Cristina, astfel s-a respectat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 CEDO. Prin urmare, instanța de recurs a respectat prevederile art.447 Cod de procedură penală.

Reieșind din materialele cauzei penale, completul de judecată atestă că, de către instanța de recurs au fost îndeplinite toate măsurile necesare de a fi citat inculpatul și apărătorul său, fapt confirmat de către citația anexată (f.d.141), iar din motive necunoscute inculpatul Eliseev Veaceslav deși a fost citat legal, în ședința de judecată din 20.12.2022 nu s-a prezentat, dar a fost prezent avocatul Antoci Cristina în baza mandatului încheiat conform contractului de asistență juridică din 20.12.2022 (f.d.158).

În acest sens, în speță nu au fost încălcate exigențele art.6 din CEDO, nefiind admis un viciu fundamental, (vezi cauza Kattan vs România din 21.01.2014), or, instanța de

recurs și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri - citații pentru a asigura prezența inculpatului în instanță, iar inculpatul neprezentându-se a contribuit în mare măsură la crearea situației în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

Prin urmare, hotărârea contestată nu este afectată de un viciu fundamental, fiind în conformitate cu prevederile legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Așadar, completul de judecată conchide că, la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la prezența unui viciu fundamental în cauză care ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a apărării asupra procedurii de examinare a cauzei, nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În atare circumstanțe, completul de judecată decide inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.art.432 alin.(2) pct. 4), 453, 456 Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Gheorghita Igor în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Eliseev Veaceslav x*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Mânăscuță Igor